

[Økonomiministeren]

før man i radioen kan høre en meget skråsiker afstandtagen fra hr. Ellemann-Jensen, som fremsætter venstres kommentarer.

Der er en meget negativ holdning til enhver form for utraditionel måde at løse disse problemer på, og det mangler ikke på opfindsomhed, især ikke fra hr. Ellemann-Jensens side, når han skal finde argumenter imod sådanne forslag. På det seneste har man diskuteret regeringens tanker om at overflytte kapital, som ellers vil blive placeret i passiv anbringelse fra pensionskasserne og livsforsikrings- og pensionsforsikringselskaberne. Det har man drøftet med henblik på at gå en utraditionel vej. Men det bliver i hr. Ellemann-Jensens udlægning afpresningsforsøg, mafiametoder og en trampen på Nationalbankens fornuftige holdning eller synspunkt eller måske slet ingen lytten til eller medarbejde fra Nationalbankens side.

Hvad er det så, man vil i stedet for? Ja, jeg forstod på, hvad der blev sagt her til morgen, at når der nu om nogle dage skal finde en forespørgselsdebat sted vedrørende landbruget, så vil venstre afsløre et forslag om nogle massive overførsler af kapitalindskud i landbruget. Det bliver enormt spændende at høre, hvordan man kan komme med sådanne ideer, uden at de har nogle af de ulemper, som hr. Ellemann-Jensen altid er parat til at fremvise at vore forslag om overførsler af kapital til landbruget og andre betalingsbalanceerhverv har haft. Det venter vi på i stor spænding.

Hr. Ellemann-Jensen synes helt at overse, at man fra regeringens side ikke kun har stillet forslag om at overflytte kapital fra pensionskasser og forsikringsselskaber, men her på det allerseneste i samarbejde med landbruget har fundet en række forskellige metoder, ved hjælp af hvilke vi har overflyttet penge og vil overflytte penge til betalingsbalanceerhverv på en selektiv måde. Jeg forstår, at det strider mod de liberale dogmer, der hersker i venstre, at man anvender selektive metoder. Man vil hellere have disse generelt virkende ordninger.

Det er formentlig ikke oppositionen ubekendt, at det erhvervsliv, som hele tiden henvender sig til regeringen og offentligheden om at få mere risikovillig kapital, i hvert fald når det drejer sig om landbruget, ikke har det mindste imod, at sådanne ordninger er selektive, ja, de erkender, at man kan simpelt

hen ikke få kapital til disse investeringer, hvis det ikke bliver gennem selektive ordninger. Jeg kan da også nævne ordninger, som allerede er gennemført eller er foreslået fra regeringens side til gennemførelse: gældssaneringsordninger, rentetilskudsordninger, lempelse i vilkår for tørkelån, henstandslån fra realkreditinstitutterne, udvidelse af K-låneordninger, lempelse af skatteregler, herunder selektivt vedrørende stambesætninger, bygningsafskrivninger, investeringsfradrag for maskiner og lempelse af formueskatten. Der er altså gennemført i samarbejde med eksporterhvervene en række selektive foranstaltninger.

Vi kan simpelt hen ikke løse de akutte økonomiske problemer, hvis vi ikke anvender selektive metoder. Sagen er jo den, at hele den industrialiserede verden, såvel den vestlige som den østlige, er kommet i en situation nu, hvor betalingsbalancerne er stærkt truede, og det er de først og fremmest og akut på grund af de høje oliepriser, men de er det mere strukturelt og ikke kun aktuelt og akut, fordi en række hidtidige u-lande er blevet industrialiseret og nu er begyndt at overtage produktionen af en række af de varer, vi har haft monopol på at fremstille. Det løses ikke ved, at oliepriserne bliver mere stabile. Det løses ikke af sig selv. Det løses kun ved, at vi nu hjælpes ad med at producere noget andet og være mere fleksible. For lande med høje lønninger, som vi har det, et højt lønniveau, kan det kun lade sig gøre, hvis vi bruger mere avanceret teknologi, det vil sige foretager yderligere investeringer, og det vil igen sige skaffer noget mere risikovillig kapital.

Det er den eneste måde, medmindre vi vil gå den vanvittige vej, som man nogle gange fornemmer at fremskridtspartiet foreslår. Jeg kan ikke helt finde ud af, hvad der ligger i fremskridtspartiets økonomiske teorier, men nogle gange fornemmer man, at man foreslår, at vi skal give os ud i en tilpasning ved kræfternes frie spil af lønniveauerne, sådan at vi kan konkurrere på lønnen med disse nye industrialiserede lande. Jeg gør opmærksom på, at mange af disse nye industrialiserede landes lønniveauer er på omkring en tredjedel, mellem en tredjedel og en femtedel, af den danske realløn, og det vil sige, at det selvfølgelig vil være totalt umuligt at konkurrere på lønnen med disse lande.